

Roj: **STSJ CAT 2965/2018 - ECLI: ES:TSJCAT:2018:2965**

Id Cendoj: **08019330032018100243**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Contencioso**

Sede: **Barcelona**

Sección: **3**

Fecha: **25/01/2018**

Nº de Recurso: **113/2012**

Nº de Resolución: **72/2018**

Procedimiento: **Contencioso**

Ponente: **HECTOR GARCIA MORAGO**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

SALA DEL CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

Secció 3^a

Recurs ordinari núm. **113/2012**

Part actora: **IL LM. AJUNTAMENT DE MANRESA**

Representant de l'actora: **SR. JORDI FONTQUERNI I BAS, Procurador**

Part demandada: **DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA**

Representant de la demandada: **ADVOCACIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA**

S E N T È N C I A núm. **72**

Magistrats/des:

Il Im. Sr. Manuel Táboas Bentanachs, President

Il Ima. Sra. Isabel Hernández Pascual

Il Im. Sr. Héctor García Morago

Barcelona, 25 de gener de 2018

La Secció 3^a de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en nom de S.M el Rei i, atès allò que disposa l' art. 117.1 de la Constitució , ha pronunciat aquesta Sentència en el present recurs contenciós administratiu ordinari núm. **113/2012**, seguit entre parts: com a demandant, L'IL LM. AJUNTAMENT DE MANRESA, representat pel Procurador SR. JORDI FONTQUERNI I BAS i assistit pel Llettrat SR. JORDI RODRÍGUEZ FUENTES. I com a demandat, el DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, representat i assistit per L'ADVOCACIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

En la tramitació de les presents actuacions han estat observades les prescripcions legals de rigor.

Ha actuat com a ponent L'Il Im. Sr. Magistrat Héctor García Morago, el qual expressa el parer de la Sala.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER: Són objecte de les presents actuacions:

1: La Resolució de 13 de juliol de 2011, del Director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, a través de la qual va ser aprovada una versió de la trama urbana consolidada del Municipi de Manresa que diferia de la proposta aprovada pel Ple de l'Ajuntament de Manresa en sessió celebrada el dia 18 d'abril de 2011.

2: La Resolució adoptada el 27 de febrer de 2012 pel titular del DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, en virtut de la qual va ser desestimat el requeriment previ formulat per L'IL LM. AJUNTAMENT DE MANRESA amb motiu de la precedent Resolució de 13 de juliol de 2011, la qual esdevingué confirmada.

SEGON: Per la representació processal de la part actora es va promoure el present recurs contenciós administratiu.

Admès a tràmit el recurs i rebut l'expedient administratiu, aquest darrer li va ser lliurat a la part actora, la qual deduí escrit de demanda, a través de la qual sol·licità el dictat d'una Sentència estimatòria, de conformitat amb els fets i fonaments de dret expressats a la mateixa.

S'escaurà puntualitzar que entre els dies 17 de novembre de 2014 i 21 de novembre de 2016, el curs del procés restà paralitzat a petició de la part actora, amb la aquiescència de la demandada.

TERCER: Traslladada la demanda a la part demandada, aquesta s'hi oposà per les raons que examinarem més endavant.

QUART: Rebut el plet a prova, es van practicar les pertinents, amb el resultat que hi consta a les actuacions.

El procés continuà amb el tràmit de conclusions succintes i, finalment, s'assenyalà dia i hora per tal de votar i decidir; la qual cosa es verificà en data 24 de gener de 2018.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER: Activitat impugnada, parts i pretensions

Com ja hem expressat més amunt, són objecte de les presents actuacions:

1: La Resolució de 13 de juliol de 2011, del Director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, a través de la qual va ser aprovada una versió de la trama urbana consolidada (en endavant, TUC) del Municipi de Manresa que diferia de la proposta aprovada pel Ple de l'Ajuntament de Manresa en sessió celebrada el dia 18 d'abril de 2011.

2: La Resolució adoptada el 27 de febrer de 2012 pel titular del DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, en virtut de la qual va ser desestimat el requeriment previ formulat per L'IL LM. AJUNTAMENT DE MANRESA amb motiu de la precedent Resolució de 13 de juliol de 2011, la qual esdevingué confirmada.

L'IL LM. AJUNTAMENT DE MANRESA (en endavant, AM) pretén veure invalidades les Resolucions a les quals ens acabem de referir i, alhora, persegueix que aquest Tribunal declari que hauria esdevingut aprovada per silenci administratiu la proposta de TUC aprovada pel Ple de l'Ajuntament en sessió de 18 d'abril de 2011.

Subsidiàriament, la Corporació local recurrent persegueix que les Resolucions impugnades es vegin substituïdes per una altra que sigui respectuosa amb les determinacions aprovades en el seu dia pel Consistori demandant.

Per la seva banda, el DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (DTS, d'ara en endavant), ha sol·licitat la desestimació del present recurs contenciós administratiu.

S'escau advertir que la TUC aprovada per la DIRECCIÓ GENERAL D'ORDENACIÓ DEL TERRITORI I URBANISME (DGOTU) del DTS, es fonamentà en un informe emès per la DIRECCIÓ GENERAL DE COMERÇ (DGC), de data 4 d'octubre de 2010, que -amb caràcter vinculant- informà desfavorablement la incorporació, a la TUC de Manresa, dels àmbits que segueixen: àrea del polígon "els Dolors"; Pla parcial "els Trullols 1"; Pla parcial "els Trullols 2"; i illa que correspon a la clau 3.1a) del Pla parcial Bisbe Perelló, així com la resta de sistemes perifèrics no inserits en el teixit residencial. Inserció, aquesta última, exigida per l' art. 7 DL 1/2009 com a requisit necessari per a la incorporació del sòl a en la TUC.

Succeeix, però, que en aquest procés, l'AM en bona mesura ha centrat els seus esforços en veure incorporats a la TUC els àmbits de "els Dolors" i "els Trullols".

SEGON: Al legacions de la part actora

2.1: Amb invocació dels art. 8.2 del Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials (DL 1/2009), així com dels art. 43.2, 43.3.a) i 62.1.e) de la Llei bàsica 30/1992, de 26 de novembre (LPAC), l'AM ha sostingut que la TUC promoguda pel Consistori hauria esdevingut aprovada per silenci administratiu; per la qual cosa, les Resolucions administratives impugnades no suposarien altra cosa

que una revisió d'ofici d'actes favorables, duta a terme al marge del procediment adient. Per aquest darrer motiu, es tractaria de Resolucions administratives nul·les de ple dret.

2.2: A l'empara de l'art. 8.2.c) DL 1/2009, el Municipi recurrent ha al·legat que la DGOTU s'hauria excedit en les seves atribucions, entre les quals no es trobaria la d'alterar d'ofici la proposta de TUC promoguda per l'Ajuntament.

2.3: La nul·litat de ple dret ex art. 62.1.e) LPAC hauria estat invocada novament per l'AM en considerar que la Resolució de la DGOTU, de 13 de juliol de 2011 (així com la proposta que la precedí), hauria estat adoptada en funció d'un informe emès per la DGC en data 14 de juny de 2011, sobre el qual el Consistori no tingué coneixement previ. Situació, aquesta, agreujada pel fet de no haver estat contestades en cap moment les al·legacions oposades per l'AM, en data 25 de novembre de 2010, a l'informe de la DGC esmentat més amunt, de data 4 d'octubre de 2010.

2.4: L'AM ha afegit als seus al·legats la (suposada) manca de motivació de les Resolucions administratives impugnades, amb resultat d'indefensió. En aquest sentit, el Consistori demandant ha sostingut que la motivació que es conté a les Resolucions controvertides, és purament formal o retòrica i no ha ponderat el contingut de la proposta municipal.

2.5: En un altre ordre de coses, l'AM ha insistit en la procedència d'incloure en la TUC els àmbits denominats "els Dolors" i "els Trullols". I ho ha fet tot reclamant una interpretació, tant dels requisits ex art. 7 DL 1/2009 com de la noció "d'àrea residencial", que no sigui tributària de les normes reguladores del planejament urbanístic. No sense afirmar l'existència, en aquests àmbits, d'un grau considerable de consolidació comercial, el qual podria veure's minvat o menyscapat, en perjudici, alhora, del valor del sòl i de les edificacions consolidades, així com del procés de recuperació econòmica recentment iniciat.

En l'anterior sentit, l'AM ha assenyalat com, per Resolucions de la DGC, de 19 de juny de 2012 i 21 de febrer de 2013 (DOGC 6170-13.7.2012; i DOGC 6348-4.4.2013), haurien estat aprovades -o confirmades amb correccions- les delimitacions de les "concentracions comercials" de "els Dolors" i "els Trullols", amb l'efecte *ope legis* de veure's incorporades a la TUC de Manresa (tot i que amb unes dimensions inferiors a les contingudes a la proposta municipal).

2.6: També ha estat portada a col·lació la garantia institucional de "l'autonomia local", perquè l'AM considera que aquesta garantia hauria estat ignorada en esdevenir bandejat el "model de ciutat" propugnat pel Consistori. Propugnat, a més, amb el suport del Pla territorial parcial de les comarques centrals (PTCC), de 18 de setembre de 2008, que no debades considera Manresa una polaritat territorial a modus de capital comercial.

TERCER: Rèplica del DTS

3.1: Considera, la defensa lletrada del DTS, que en cap cas s'hauria produït l'aprovació, per silenci, del TUC. Ni del TUC presentat per l'Ajuntament -davant la DGU- en data 30 de juliol de 2010; ni de la mateixa versió del TUC presentada novament en data 9 de maig de 2011 a través del DEPARTAMENT D'EMPRESA I OCUPACIÓ. I tot això, en no haver estat ultrapassat el termini màxim de dos mesos previst legalment, en els termes de l'art. 8.2 DL 1/2009, lletres b) i d).

3.2: S'afegeix que la competència exercida per la DGOTU es fonamentaria en la subordinació del planejament territorial i urbanístic a les determinacions del DL 1/2009 (art. 10.1 i disposició addicional 5ª); en les previsions de l'art. 8.2.c) DL 1/2009 -el qual contempla de forma expressa la possibilitat d'introduir rectificacions en la proposta municipal de TUC-; i en el suport derivat del títol competencial en matèria de comerç, que té atribuït la Generalitat de Catalunya per l'art. 121.1 de l'Estatut d'Autonomia (EAC).

3.3: Es nega la manca de motivació al·legada per l'AM, així com la indefensió invocada pel Consistori; i es posa l'accent en que la proposta de TUC tramesa per l'Ajuntament el 9 de maig de 2011, no era més que una reiteració o reproducció de la tramesa el dia 30 de juliol de 2010; raó per la qual el Consistori recurrent havia de saber que la Resolució de 13 de juliol de 2011, havia de respondre a les mateixes consideracions que havia posat en relleu la DGC a través del seu informe vinculant de 4 d'octubre de 2010. No debades, l'ulterior informe de 14 de juny de 2011 no va fer més que remetre's a l'anterior, la qual cosa feia innecessari un nou tràmit d'al·legacions. Dit, tot això, no sense afegir que les al·legacions presentades per l'Ajuntament en data 25 de novembre de 2010, s'haurien vist contestades d'una manera o d'una altra a través del les Resolucions administratives impugnades en aquest procés.

3.4: En darrer terme, la proposta de TUC promoguda per l'AM no s'hauria ajustat als requisits establerts per l'art. 7 DL 1/2009. I no ho hauria fet envers tots aquells espais els quals haurien estat objecte d'informe desfavorable per part de la DGC, entre els quals es troben els àmbits denominats "els Dolors" i "els Trullols", respecte dels quals consta llur qualificació -exclusiva o preponderant- com a sòl "industrial" i en algun cas, amb

una separació del teixit urbà (relativitzada per l'Ajuntament i) derivada de la presència de la carretera CN-141 o del ferrocarril. Circumstàncies, totes aquestes, en bona part reconegudes pels informes dels serveis tècnics municipals que es troben a les pàgines 44, 74 i 2366 i següents de l'expedient administratiu.

QUART: Pronunciaments d'aquest Tribunal

A) Sobre l'eventual aprovació de la TUC per silenci administratiu

1: El curs al qual va restar sotmès l'expedient administratiu, va ser el que segueix:

23 de març de 2010: Incoació municipal de l'expedient

29 d'abril de 2010: Informació pública i al legacions (un mes)

19 de juliol de 2010: Resolució de les al legacions i aprovació de la proposta de TUC pel Ple de l'Ajuntament

30 de juliol de 2010: Ingress de l'expedient a l'aleshores denominada DIRECCIÓ GENERAL D'URBANISME (DGU)

13 de setembre de 2010: Ingress, a la DGC, d'un escrit de la DGU sol licitant informe preceptiu i vinculant

7 d'octubre de 2010: Ingress, a la DGU, de l'informe emès el 4 d'octubre anterior per la DGC. Informe que, com ja hem vist més amunt, qualificà desfavorablement la incorporació, a la TUC de Manresa, de determinats àmbits (polígon "els Dolors"; Pla parcial "els Trullols 1"; Pla parcial "els Trullols 2"; i illa que correspon a la clau 3. 1a del Pla parcial Bisbe Perelló, així com la resta de sistemes perifèrics no inserits en el teixit residencial), a banda de suggerir un nou tràmit d'informació pública de la proposta de TUC degudament rectificada en tenir, aquesta última, caràcter substancial

8 de novembre de 2010: Recepció, per part de l'AM, de l'informe de la DGU, amb l'oferiment d'un termini de 15 dies per tal de rectificar la proposta de TUC i per tal de formular al legacions

25/29 de novembre de 2010: Entrada, a la DGU, d'un escrit d'al legacions de l'Ajuntament, a través del qual el Consistori expressà el seu desacord amb l'informe de la DGC, sens perjudici de sotmetre l'expedient a un nou tràmit d'informació pública

14 de desembre de 2010: Nou tràmit d'informació pública i al legacions (durant un mes), referit expressament a la proposta de TUC aprovada per l'Ajuntament en data 19 de juliol de 2010

18 d'abril de 2011: Resolució de les al legacions rebudes i ulterior aprovació municipal de la mateixa proposta de TUC que havia estat aprovada el 19 de juliol de 2010

9 de maig de 2011: Entrada en seu autonòmica (a través del Departament d'Empresa i Ocupació) de la proposta de TUC

27 de maig de 2011: Recepció, per part de la DGC, d'una nova petició d'informe per part de la DGU

21 de juny de 2011: Recepció, per part de la DGU, de l'informe emès per la DGC en data 14 de juny de 2011, a través del qual es dona per reproduït l'informe de 4 d'octubre de 2010 en no haver estat introduïda cap alteració en la proposta original de TUC

11 de juliol de 2011: Proposta de Resolució fonamentada en l'informe de la DGC, de 4 d'octubre de 2010

13 de juliol de 2011: Aprovació de la TUC de Manresa per part de la DGOTU, de conformitat amb l'informe emès per la DGC en data 4 d'octubre de 2010

20 de juliol de 2011: Recepció, per part de l'Ajuntament, de la notificació de la Resolució precedent

22 de juliol de 2011: Publicació al DOGC de la Resolució esmentada anteriorment

2: Les pautes legals d'aquest procediment es trobaven consignades a la versió vigent en aquell moment de l'art. 8 DL 1/2009, el tenor literal del qual era el que segueix (les negretes seran nostres):

Article 8. Delimitació de les trames urbanes consolidades (TUC)

(...)

2. La primera delimitació de la trama urbana consolidada es subjecta al procediment següent:

a) L'Ajuntament, amb el tràmit previ d'informació pública pel termini d'un mes, ha de trametre l'acord del Ple relatiu a la proposta de delimitació de la trama urbana consolidada a la direcció general competent en matèria d'urbanisme per a la seva aprovació, juntament amb la documentació següent:

Memòria justificativa de la proposta.

Plànols a escala dels àmbits a incloure a la trama urbana consolidada.

Expedient administratiu de la tramitació de la proposta

b) La direcció general competent en matèria d'urbanisme ha de formular una sol·licitud d'informe a la direcció general competent en matèria de comerç adjuntant la documentació necessària per poder resoldre la sol·licitud.

Aquest informe és **preceptiu i té caràcter vinculanten cas de ser desfavorable**. La documentació es considera completa, als efectes del termini previst a l'apartat d) una vegada s'hagi emès l'informe de la direcció general competent en matèria de comerç, que ha d'emetre informe en el termini màxim d'un mes. En cas que no s'emeti informe en el termini previst, es poden prosseguir les actuacions.

c) La delimitació s'aprova mitjançant resolució de la persona titular de la direcció general competent en matèria d'urbanisme, prèvia audiència, si s'escau, a l'Ajuntament corresponent, per un termini de quinze dies, en el cas que s'hi hagi d'introduir rectificacions.

En cas que les rectificacions introduïdes suposin una modificació substancial de la proposta informada per la direcció general competent en matèria de comerç, aquesta ha de tornar a emetre l'informe previst a l'apartat b).

d) El termini per aprovar la delimitació és de dos mesos a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud amb la documentació completa. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució, la delimitació s'entén efectuada en els termes previstos a la proposta formulada per l'Ajuntament.

e) La direcció general competent en matèria d'urbanisme ha de donar publicitat a la delimitació de les trames urbanes consolidades mitjançant la publicació al DOGC. Així mateix, s'ha de donar publicitat de la delimitació a través del portal de difusió telemàtica del planejament urbanístic.

3. Les modificacions de les trames urbanes consolidades per incorporar els àmbits a què fan referència les lletres b), c) i d) de l'article 7.1 se subjecta al procediment següent:

a) En el cas que una nova figura de planejament urbanístic estableixi l'ordenació detallada dels esmentats àmbits i especifiqui una nova delimitació de la trama urbana consolidada, la direcció general competent en matèria d'urbanisme, d'ofici, ha de dur a terme la modificació de la trama urbana consolidada, sempre que durant la tramitació del planejament la direcció general competent en matèria de comerç hagi emès l'informe que preveu l'article 10.5 i no s'hagin produït modificacions en la regulació de l'ús comercial en relació amb la proposta que va ser objecte de l'esmentat informe. La modificació s'ha de publicitar d'acord amb el que estableix la lletra e) de l'apartat 3.

b) En la resta de supòsits, s'ha de seguir el procediment que preveu l'apartat 2.

En els sectors incorporats a la nova delimitació de la TUC no es poden obrir establiments comercials subjectes a llicència comercial fins que les obres d'urbanització dels sectors es trobin executades.

3: La defensa lletrada del DTS considera que als present efectes no es pot prendre en consideració la proposta de TUC aprovada per l'Ajuntament en data 19 de juliol de 2010 i lliurada a la DGU el dia 30 de juliol subsegüent. I té raó, perquè així ho imposa la conducta adoptada pel propi Consistori, el qual, no debades, accedí a un nou tràmit d'informació pública i a una nova aprovació de la proposta de TUC, essent indiferent, als presents efectes, que aquesta última acabés reproduint la versió original.

De conformitat amb la lògica que presidia l' art. 8.2.c) DL 1/2009, l'AM hauria pogut limitar-se a rebutjar les rectificacions indicades per l'informe de la DGC de data 4 d'octubre de 2010 i, aleshores, la comunicació a la DGU d'aquesta posició de rebuig sense matisos, sí que podria haver donat lloc a la prossecució del termini màxim de resolució i notificació del qual disposava l'Administració autonòmica. Però com ja hem vist, no va ser aquesta última l'estratègia adoptada pel Municipi ara demandant.

4: Les consideracions precedents ens hauran de conduir a prendre, com a *dies a quo* del termini màxim de resolució i notificació, el dia 9 de maig de 2011, amb motiu de la nova recepció de la proposta municipal de TUC per part de l'Administració autonòmica.

La defensa lletrada del DTS ha sostingut que aquest *dies a quo* hauria de coincidir amb la data de recepció, per part de la DGU, del nou informe emès per la DGC el dia 14 de juny de 2011; però, encara que aquesta pugui ser una interpretació més o menys fidel amb la literalitat de les lletres b) i d) de l'art. 8.2 DL 1/2009, s'imposarà la necessitat de cercar una exegesi del precepte legal portat a col·lació, susceptible de ser coonestada amb la regulació bàsica sobre la matèria; i aquesta regulació bàsica [art. 42.5.c) LPAC] permetia que la sol·licitud d'informes preceptius i determinants es traduís en la "suspensió" del termini màxim per tal de resoldre i notificar. En cap cas permetia que la data de recepció d'aquest informe o la data màxima de la seva emissió, desplaçessin a aquest darrer moment el *dies a quo* del còmput determinat per l' art. 42.3 LPAC. Entre d'altres coses, perquè aquest desplaçament, en el cas de l' art. 8.2 DL 1/2009, hauria suposat donar per bona la hipòtesi

d'un compàs d'espera de durada indefinida i sense cap conseqüència positiva per a l'ens local interessat, derivat d'una demora eventualment indefinida de la DGU a l'hora de sol licitar l'informe de la DGC.

S'escaurà, doncs, considerar que -malgrat la deficient tècnica del precepte- allò que hauria volgut l' art. 8.2 DL 1/2009 , no era una altra cosa que la d'establir un termini màxim de resolució i notificació de tres mesos (2+1). Termini que en el nostre cas no es consumà, perquè la recepció municipal de la notificació de la Resolució de 13 de juliol de 2011, es produí als dos mesos i onze dies d'haver ingressat en seu autonòmica la sol licitud municipal d'aprovació de la TUC. Ingress, aquest, que havia de merèixer la qualificació de *dies a quo* del còmput tantes vegades esmentat, en mèrits d'allò que disposava l' art. 42.3.b) LPAC a propòsit dels procediments resolts per una determinada Administració a instàncies d'una tercera persona (privada o pública).

I considerem que el termini màxim volgut pel DL 1/2009 era invariablement de tres mesos i no de dos mesos amb la *possibilitat* d'afegir-se un mes suplementari, perquè allò que a l' art. 42.5.c) LPAC constituïa una mera facultat de l'òrgan (la d'allargar o no el termini màxim de resolució i notificació a expenses d'un informe en qualsevol cas preceptiu o determinant), a l' art. 8 DL 1/2009 esdevingué necessari o inapel lable *ope legis*.

b) Sobre el marge de maniobra de la DGU

L'AM ha perdut de vista que ens trobem davant l'exercici d'una potestat reglada què la DGU havia d'exercir amb plena subjecció a les determinacions dels art. 7 i 8 DL 1/2009 ; sense possibilitat, doncs, d'aplicar -per voluntat pròpia o de l'Ajuntament- criteris d'oportunitat.

La decisió d'aprovar o no, o d'aprovar amb modificacions la TUC de Manresa, la DGU l'havia de prendre amb subordinació plena a les categories i requisits legalment establerts. I, com veurem tot seguit, això és el que succeí.

c) Sobre la suposada indefensió patida per l'Ajuntament

L'AM no patí cap mena d'indefensió. Si l'hagués patit, no hauria estat en condicions d'interposar el present recurs contenciós administratiu amb una argumentació de fons com la que ha estat desplegada a través de l'escrit de demanda.

La Corporació local actora en tot moment ha estat conscient que l'Administració autonòmica aprovà la TUC de Manresa amb modificacions perquè la versió promoguda pel Consistori pretenia incorporar a la susdita trama àrees o àmbits que (en el moment dels fets) no podien ser encabits en les categories definides per l' art. 7 del DL 1/2009 . Per les categories definides en els termes que segueixen:

Article 7. Trames urbanes consolidades (TUC)

1. Als efectes d'aquest Decret llei, s'inclouen en la trama urbana consolidada d'un municipi els àmbits següents:

- a) Els assentaments de naturalesa complexa configurats pel nucli històric i els seus eixamples on, d'acord amb el planejament urbanístic vigent, l'ús residencial és dominant i compatible amb l'ús comercial.
- b) Les àrees residencials plurifamiliars contínues als assentaments a què fa referència l'apartat a), compreses dins el sòl urbà o sòl urbanitzable amb ordenació urbanística detallada aprovada i vigent on, d'acord amb el planejament urbanístic l'ús residencial és dominant i els usos comercials estan inserits amb els usos residencials.
- c) Les àrees residencials plurifamiliars no contínues amb les àrees a què fan referència els apartats a) i b), compreses dins el sòl urbà o sòl urbanitzable amb ordenació urbanística detallada aprovada i vigent on, d'acord amb el planejament urbanístic l'ús residencial és dominant i els usos comercials estan inserits amb els usos residencials, sempre que tinguin una densitat bruta superior a quaranta habitatges per hectàrea.
- d) Les àrees residencials unifamiliars contigües als assentaments o a les àrees a què fan referència les lletres a) ,b) i c), compreses dins el sòl urbà o sòl urbanitzable amb ordenació urbanística detallada aprovada i vigent.

2. Als efectes d'aquest article:

- a) S'entén per usos comercials inserits en els usos residencials, la distribució dels establiments comercials integrada amb els usos residencials dominants en una determinada zona, amb la presència de locals situats a les plantes baixes dels edificis o en edificacions independents, sempre que configurin una ordenació urbanística unitària.
- b) S'interpreta que existeix continuïtat quan es produeix la contigüitat entre fronts de parcel lació, vinculada a la confrontació d'ordenacions adjacents recolzades en un mateix vial.

D'altra banda, s'escaurà reparar en que l'informe emès per la DGC en data 14 de juny de 2011, no va fer altra cosa que remetre's a l'informe de 4 d'octubre de 2010, del qual l'Ajuntament n'havia tingut plena constància. No era necessari, doncs, un segon trasllat.

d) Sobre la pretesa adequació dels àmbits "els Dolors" i "els Trullols" als requisits exigits per l' art. 7 DL 1/2009

Ateses les previsions de l' art. 7 DL 1/2009, "Els Dolors" i "Els Trullols " no podien ser incorporats a la TUC de Manresa. Ni es tractava d'àmbits amb ús residencial "dominant", ni d'àrees residencials unifamiliars. I no es trobava en mans de l'Administració autonòmica la possibilitat d'exonerar l'AM d'uns requisits legals establerts de forma clara i terminant. Dit, això, sens perjudici que, amb posterioritat als fets que ara ens ocupen, una bona part dels àmbits controvertits hagi estat equiparada o assimilada a la TUC en mèrits de la modificació introduïda en la disposició addicional onzena del DL 1/2009 per l' art. 119 de la Llei 9/2011, de 29 de desembre , de promoció de l'activitat econòmica. I tot això, atesa la qualificació d'una part molt importat (dels àmbits esmentats) com a "concentració comercial", a l'empara del Decret 379/2006, de 10 d'octubre, pel qual esdevingué aprovat el Pla territorial d'equipaments comercials.

e) Sobre la pretesa vulneració de l'autonomia municipal

En cap cas podem considerar que els actes administratius impugnats haurien incorregut en una contravenció del principi constitucional d'autonomia local.

Amb la regulació de les trames urbanes consolidades, el legislador català tractà de conjuminar en un procediment bifàsic els interessos municipals i els interessos supralocals, tutelats -aquests últims- per l'Administració autonòmica; i, davant la impossibilitat o la dificultat d'atribuir, alhora, facultats decisòries definitives al municipi i a la Generalitat, optà per atribuir la formulació de la proposta a l'Ajuntament i l'aprovació pròpiament dita de la TUC a la DGU, previ informe de la DGC; però sense conferir, ni a la DGC, ni a la DGU, cap marge de discrecionalitat.

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, dissenyà el cànon vigent de l'autonomia local, i en preveure situacions com la que ens ha estat plantejada, a través del seu art. 62 disposà que *"En aquellos casos en que la naturaleza de la actividad de que se trate haga muy difícil o inconveniente una asignación diferenciada y distinta de facultades decisorias en la materia, las Leyes reguladoras de la acción pública en relación con la misma asegurarán, en todo caso, a las entidades locales su participación o integración en actuaciones o procedimientos conjuntamente con la Administración del Estado y/o con la de la Comunidad Autónoma correspondiente, atribuyéndole a una de éstas la decisión final."*

En ningún caso estas técnicas podrán afectar a la potestad de autoorganización de los servicios que corresponde a la entidad local."

En el nostre cas, L'AM es va veure sotmès a un control de "legalitat" perfectament compatible amb el principi d'autonomia local. Un control de legalitat susceptible de supervisió judicial (com és obvi), sotmès a una normativa que en cap cas ha impedit que els municipis puguin fomentar els seus propis interessos a través del planejament urbanístic. D'un planejament urbanístic amb prou capacitat com per acabar condicionant la TUC en crear les condicions susceptibles de culminar en els àmbits definits per l' art. 7 DL 1/2009 .

D'altra banda, no podem desconèixer l'interès autonòmic que animà el legislador català a garantir una política d'equipaments comercials dotada d'una certa homogeneïtat en el conjunt del Principat, també a través de la regulació sobre les TUC incorporada al DL 1/2009.

En qualsevol cas, no ens ha estat aportada cap prova ni dada precisa o certa que demostrï que la TUC aprovada hauria posat en perill les determinacions del Pla territorial parcial de les comarques centrals relatives a la qualificació del municipi de Manresa com a polaritat territorial o capital comercial.

Conseqüentment, ens veurem en la tessitura d'haver de desestimar íntegrament el present recurs contenciós administratiu

QUART: Costes

Atès allò que disposen els apartats 1 i 4 de l'art. 139 LJCA , la íntegra desestimació del recurs haurà de venir acompanyada de la condemna en costes de l'Ajuntament demandant; per bé que aquesta condemna restarà limitada a un màxim de 2.000 euros per tots els conceptes, més l'IVA que sigui procedent.

DECISIÓ:

Atès tot allò que ha estat exposat, la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Secció 3ª), **HA DECIDIT:**

DESESTIMAR el present recurs contenciós administratiu ordinari núm. **113/2012**, promogut per L'IL LM. AJUNTAMENT DE MANRESA contra el DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

Amb la imposició de les costes del procés al Consistori demandant, en els termes del fonament jurídic quart.

Notifiqui's, i faci's saber a les parts que aquesta Sentència no és ferma.

Contra la mateixa podrà interposar-se recurs de cassació davant el Tribunal Suprem.

Aquest recurs haurà de preparar-se davant d'aquesta la nostra Sala i Secció en un termini màxim de trenta dies hàbils, comptadors des de l'endemà d'haver estat rebuda la notificació corresponent, de conformitat amb l' art. 89 i següents de la Llei 29/1998, de 13 de juliol , reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA), modificada per la Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol.

La preparació del recurs de cassació haurà d'ajustar-se a les previsions de l' art. 89.2 LJCA i només podrà fonamentar-se en la vulneració del dret estatal o europeu. En qualsevol cas, els seus promotors hauran de tenir present l'Acord de 19 de maig de 2016, del Consell General del Poder Judicial, pel qual es fa públic l'Acord de 20 d'abril de 2016, de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, de fixació de regles sobre l'extensió màxima i altres condicions extrínseques dels escrits processals referits al Recurs de Cassació (BOE núm. 162, de 6 de juliol de 2016).

No hi cabrà, en canvi, recurs de cassació davant la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya fonamentat en l'eventual vulneració del dret autonòmic, en equiparar-se, en aquest cas, les Sentències dictades per la Sala del Tribunal Superior, a les dictades per la Sala 3ª del Tribunal Suprem en el seu propi àmbit (Resolucions interlocutòries de 10 de maig de 2017, dictades per la Secció de Cassació de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en els recursos de cassació autonòmica núm. 3/2017 i 8/2017).

Aquesta és la nostra Sentència, que pronunciem, manem i signem.

PUBLICACIÓ.- El dia d'avui i en audiència pública, L'I lm. Magistrat ponent ha llegit i ha publicat la Sentència anterior. En dono fe.